KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.7.2021 r.
COM(2021) 392 final

2021/0209 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

czasowo zawieszające cła autonomiczne Wspólnej Taryfy Celnej na przywóz niektórych produktów przemysłowych na Wyspy Kanaryjskie

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie Rady (UE) nr 1386/2011[1] przewiduje czasowe zawieszenie ceł autonomicznych Wspólnej Taryfy Celnej na przywóz niektórych produktów przemysłowych na Wyspy Kanaryjskie Wyspy Kanaryjskie należą do regionów najbardziej oddalonych Unii Europejskiej, wobec których można zastosować środki szczególne zgodnie z art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w celu przezwyciężenia niekorzystnej sytuacji ekonomicznej w tych rejonach, wynikającej z ich położenia geograficznego.

Przewidziane w rozporządzeniu Rady (UE) nr 1386/2011 środki, których celem było wzmocnienie konkurencyjności lokalnych podmiotów gospodarczych, a tym samym zapewnienie bardziej stabilnego zatrudnienia na tych wyspach, mają wygasnąć w dniu 31 grudnia 2021 r. W kwietniu 2021 r. rząd Hiszpanii wystąpił o przedłużenie zawieszenia ceł autonomicznych Wspólnej Taryfy Celnej w odniesieniu do szeregu produktów. Jak stwierdzono we wniosku, ograniczenia, z którymi boryka się region, mają charakter strukturalny i trwały i nadal spowodowane są odizolowaniem, niewielkim rozmiarem rynku i jego rozdrobnieniem. Ze względu na wspomniane ograniczenia Wyspy Kanaryjskie ponoszą wyższe koszty produkcji i transportu oraz wyższe koszty środowiskowe. Nie mogą ponadto czerpać korzyści z globalizacji w takim samym stopniu jak inne regiony europejskie. Celem wnioskowanego systemu zawieszenia jest zmniejszenie tych ograniczeń na rynku Wysp Kanaryjskich.

Ponadto władze hiszpańskie zwróciły się w tym samym kontekście o zawieszenie ceł Wspólnej Taryfy Celnej w odniesieniu do siedmiu nowych kategorii produktów objętych kodami CN 3903 19, 5603 94, 5604 10, 7326 90, 7607 20, 8441 40 i 8479 90.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

W komunikacie z 2017 r. „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”[2] stwierdzono, że regiony najbardziej oddalone nadal muszą stawiać czoła poważnym wyzwaniom, z których wiele ma charakter stały. W komunikacie tym przedstawiono podejście Komisji polegające na wspieraniu tych regionów w korzystaniu z ich wyjątkowych atutów oraz w zidentyfikowaniu nowych sektorów, które umożliwią wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy.

W tym kontekście celem niniejszego wniosku jest wsparcie hiszpańskiego regionu najbardziej oddalonego w wykorzystaniu jego atutów w celu umożliwienia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w sektorze lokalnym. Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie Programu szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI), ukierunkowanego na wspieranie sektora pierwotnego i produkcji surowców, a także uzupełnienie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) oraz finansowania dodatkowej alokacji o specjalnym przeznaczeniu w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR).

---

[1] Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 1.

[2] COM(2017) 623 final

Wyspy Kanaryjskie korzystają z innych podobnych środków (autonomiczne obniżki ceł): na przykład w rozporządzeniu Rady (UE) 2020/1785 z dnia 16 listopada 2020 r.[3] przewidziano otwarcie autonomicznych kontyngentów taryfowych na przywóz niektórych produktów rybołówstwa na Wyspy Kanaryjskie. Co więcej, ten region najbardziej oddalony korzysta ze zwolnień z podatku AIEM lub jego częściowych obniżek[4] przewidzianych w decyzji Rady (UE) 2020/1792 z dnia 16 listopada 2020 r.[5]

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest zgodny z polityką Unii, w szczególności w odniesieniu do ogólnej polityki dotyczącej regionów najbardziej oddalonych oraz polityki w dziedzinie handlu międzynarodowego, konkurencji, środowiska, przedsiębiorczości, rozwoju i stosunków zewnętrznych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 349 TFUE. Przepis ten umożliwia Radzie przyjęcie szczególnych środków adaptujących stosowanie Traktatów do tych regionów, po uwzględnieniu strukturalnych ograniczeń społecznych i gospodarczych unijnych regionów najbardziej oddalonych (w tym ich oddalenia, wyspiarskiego położenia, niewielkiej powierzchni, trudnej topografii i klimatu, a także ekonomicznego uzależnienia od szeregu produktów). Środki te dotyczą konkretnych obszarów, w tym m.in. polityki celnej i handlowej.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Taka forma działania jest regularnie wykorzystywana jako instrument służący podnoszeniu konkurencyjności przedsiębiorców. Wprowadzenie kontroli końcowego przeznaczenia zgodnie z przepisami unijnego kodeksu celnego i przepisami wykonawczymi do niego jest w tym kontekście procedurą już ugruntowaną i nie powoduje znacznego i dodatkowego obciążenia administracyjnego władz regionalnych i lokalnych oraz podmiotów gospodarczych.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek dotyczy rozporządzenia.

---

[3] Dz.U. L 403 z 1.12.2020, s. 1.

[4] Podatek pod nazwą „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias” (podatek AIEM).

[5] Dz.U. L 402 z 1.12.2020, s. 13.

3. WYNIKI OCEN *EX POST,* KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W sprawie niniejszego wniosku zasięgnięto opinii grupy ekspertów „Grupa ds. Aspektów Ekonomicznych Taryf Celnych", która wspiera Komisję w przygotowywaniu wniosków Rady w obszarze autonomicznych środków taryfowych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Aby zbadać skutki środków, Komisja zwróciła się do władz hiszpańskich o niezbędne informacje. Władze hiszpańskie dostarczyły dane dotyczące przedmiotowych produktów, które były przywożone na Wyspy Kanaryjskie, wraz z ich analizą.

Zebrano również informacje na konkretne tematy, takie jak zatrudnienie (Instytut Statystyczny Wysp Kanaryjskich), turystyka (oficjalne statystyki dotyczące turystyki na Wyspach Kanaryjskich) i konsumpcja (Eurobarometr).

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków. Wniosek ma na celu przedłużenie obowiązujących obecnie środków, które wygasają z końcem 2021 r. Ocena skutków nie jest uzasadniona, biorąc pod uwagę bardzo ograniczony zakres środków oraz fakt, że nie zachodzą istotne zmiany w odniesieniu do ich oczekiwanych skutków

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma wpływu na prawa podstawowe.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie ma wpływu finansowego na wydatki, lecz ma wpływ finansowy na dochody. Niepobrane należności celne wyniosą łącznie około 3,3 mln EUR rocznie. Wpływ na tradycyjne zasoby własne budżetu wyniesie 2,5 mln EUR rocznie (czyli 75 % łącznej kwoty). Wpływ niniejszego wniosku na budżet określono w sposób bardziej szczegółowy w ocenie skutków finansowych regulacji.

Utrata dochodów w zakresie tradycyjnych zasobów własnych zostanie zrekompensowana ze składek państw członkowskich opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB).

2021/0209 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

czasowo zawieszające cła autonomiczne Wspólnej Taryfy Celnej na przywóz niektórych produktów przemysłowych na Wyspy Kanaryjskie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1386/2011[6] zawieszenie ceł na niektóre dobra kapitałowe przeznaczone do użytkowania w celach handlowych lub przemysłowych, przywożone na Wyspy Kanaryjskie, wygasa z dniem 31 grudnia 2021 r.

(2) W kwietniu 2021 r. rząd Hiszpanii wystąpił o przedłużenie zawieszenia autonomicznych ceł Wspólnej Taryfy Celnej w odniesieniu do szeregu produktów zgodnie z art. 349 Traktatu. Środki ustanowione rozporządzeniem (UE) nr 1386/2011 pozytywnie przyczyniły się do rozwoju gospodarki Wysp Kanaryjskich, w szczególności sektora przemysłu i budownictwa, zmniejszając tym samym poważne skutki niekorzystnych warunków gospodarczych i handlowych spowodowanych oddaleniem, wyspiarskim położeniem i niewielką powierzchnią tych wysp.

(3) Na gospodarkę Wysp Kanaryjskich nadal negatywnie wpływa niewielki rozmiar rynku wysp, jego rozdrobnienie i oddalenie od Europy, szczególnie wysokie bezrobocie oraz wyższe koszty produkcji i dystrybucji niż koszty ponoszone przez podmioty gospodarcze w Europie kontynentalnej. Stopa bezrobocia na Wyspach Kanaryjskich wykazywała wprawdzie pewną poprawę w okresie do 2019 r., jednak bezrobocie wzrosło z 20,5 % w 2019 r. do 22,6 % w 2020 r., co oznacza wartość znacznie powyżej średniej krajowej i unijnej, wynoszącej odpowiednio: 15,5 % i 7,1 % (Eurostat, 2021 r.).

(4) Co więcej, kryzys wywołany COVID-19 wstrzymał działalność turystyczną na Wyspach Kanaryjskich, co w 2020 r. doprowadziło do szacunkowego spadku PKB o około 20 %. Nastąpiła ponadto recesja w zakresie działalności budowlanej i przemysłowej, której spadek szacuje się na 13 % w porównaniu z 2019 r.

[6] Rozporządzenie Rady (UE) nr 1386/2011 z dnia 19 grudnia 2011 r. czasowo zawieszające cła autonomiczne Wspólnej Taryfy Celnej na przywóz niektórych produktów przemysłowych na Wyspy Kanaryjskie (Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 1).

(5) Należy zatem przedłużyć zawieszenie ceł Wspólnej Taryfy Celnej na niektóre towary wymienione w załącznikach I i II do rozporządzenia (UE) nr 1386/2011 w celu:

- zapewnienia trwałego charakteru pozytywnych skutków rozporządzenia (UE) nr 1386/2011;
- przyczynienia się do dywersyfikacji gospodarki;
- zagwarantowania stałego wzrostu oraz tworzenia miejsc pracy w przemyśle i budownictwie;
- ułatwiania innowacji;
- ograniczenia uzależnienia lokalnej gospodarki od sektora usług;
- uzupełnienia innych środków przewidzianych na stabilizację środowiska gospodarczego i społecznego na Wyspach Kanaryjskich.

(6) Oprócz kategorii produktów objętych rozporządzeniem (UE) nr 1386/2011 rząd Hiszpanii wystąpił w tym samym kontekście o zawieszenie ceł Wspólnej Taryfy Celnej w odniesieniu do siedmiu nowych kategorii produktów objętych kodami CN 3903 19, 5603 94, 5604 10, 7326 90, 7607 20, 8441 40 i 8479 90. Wniosek ten należy przyjąć, ponieważ przedmiotowe zawieszenia, które obejmują maszyny do celów przemysłowych i surowce, wzmocniłyby gospodarkę Wysp Kanaryjskich.

(7) W celu zapewnienia, aby z tych środków taryfowych korzystały wyłącznie podmioty gospodarcze znajdujące się na terytorium Wysp Kanaryjskich, zawieszenie powinno być uzależnione od końcowego przeznaczenia produktów, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013[7] oraz rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 [8].

(8) W przypadku zakłóceń w handlu oraz aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze, pozwalające jej na czasowe wycofanie zawieszenia. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[9].

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny zapewnić ciągłość po wygaśnięciu rozporządzenia (UE) nr 1386/2011. Dlatego też środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu należy stosować od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2031 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2031 r. zawiesza się całkowicie cła Wspólnej Taryfy Celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, stosowane w przywozie na Wyspy Kanaryjskie dóbr kapitałowych przeznaczonych do

[7] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

[8] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

użytkowania w celach handlowych lub przemysłowych, objętych obecnie kodami CN wymienionymi w załączniku I.

Towary te muszą być wykorzystywane zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (UE) nr 952/2013 oraz rozporządzenia (UE) nr 2015/2447 przez okres co najmniej 24 miesięcy po ich dopuszczeniu do obrotu przez podmioty gospodarcze zlokalizowane na terytorium Wysp Kanaryjskich.

Artykuł 2

Od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2031 r. zawiesza się całkowicie cła wspólnej taryfy celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, stosowane w przywozie na Wyspy Kanaryjskie surowców, części i składników objętych obecnie kodami CN wymienionymi w załączniku II i wykorzystywanych do przetwórstwa przemysłowego lub konserwacji na Wyspach Kanaryjskich.

Artykuł 3

Zawieszenie ceł, o którym mowa w art. 1 i 2, podlega dozorowi celnemu w ramach procedury końcowego przeznaczenia, zgodnie z art. 254 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Artykuł 4

1. Jeżeli Komisja ma powody sądzić, że którekolwiek zawieszenie ustanowione w niniejszym rozporządzeniu doprowadziło do zakłóceń w handlu określonym produktem, przysługuje jej prawo przyjęcia aktów wykonawczych celem czasowego wycofania zawieszenia dotyczącego danego produktu na okres nieprzekraczający 12 miesięcy. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 ust. 2.

   Cła przywozowe na produkty, dla których zawieszenie zostało czasowo wycofane, zostają zabezpieczone gwarancją, a warunkiem dopuszczenia odnośnych produktów do obrotu na Wyspach Kanaryjskich jest dostarczenie takiej gwarancji.

2. Gdy Rada podejmie decyzję, zgodnie z procedurą określoną w Traktacie, w terminie 12 miesięcy, że zawieszenie należy definitywnie wycofać, kwoty ceł zabezpieczonych gwarancjami zostają ostatecznie pobrane.

3. Jeżeli w terminie 12 miesięcy nie podjęto ostatecznej decyzji zgodnie z ust. 2, gwarancje zostają zwolnione.

Artykuł 5

1. Komisję wspiera Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy art. 285 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW, KTÓRYCH WPŁYW NA BUDŻET OGRANICZA SIĘ WYŁĄCZNIE DO DOCHODÓW

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Rozporządzenie Rady czasowo zawieszające cła autonomiczne Wspólnej Taryfy Celnej na przywóz niektórych produktów przemysłowych na Wyspy Kanaryjskie.

2. LINIE BUDŻETOWE:

Rozdział i artykuł: Rozdział 12 artykuł 120

Kwota zapisana w budżecie na 2021 r.: 17 605 700 000 EUR

3. WPŁYW FINANSOWY

☐ Wniosek nie ma wpływu finansowego

X Wniosek nie ma wpływu finansowego na wydatki, lecz ma następujący wpływ finansowy na dochody:

(mln EUR do jednego miejsca po przecinku)

Linia budżetowa	Przychody[10]	Okres od dnia dd/mm/rrrr	[Lata 2022–2031]
Artykuł 120	*Wpływ na zasoby własne*	01/01/2022–31/12/2031	-2,5/rok

Aby przedsiębiorcy mieli możliwość podejmowania decyzji inwestycyjnych w perspektywie długoterminowej, proponowane zawieszenie powinno pozostać w mocy przez okres 10 lat.

Wniosek zastępuje środki wprowadzone rozporządzeniem Rady (UE) nr 1386/2011, które wygasa w dniu 31 grudnia 2021 r.

Szacunkowy koszt operacji

Na podstawie informacji przekazanych przez władze regionalne wpływ na utratę dochodów wynikającą z niniejszego rozporządzenia szacuje się na 3,3 mln EUR (kwota brutto, z uwzględnieniem wydatków na pobór ceł) x 0,75 = 2,5 mln EUR rocznie w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. Ponieważ jednak wniosek przedłuża okres stosowania obowiązujących obecnie środków, w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie nastąpi w rzeczywistości żadna zmiana poziomu niepobranych tradycyjnych zasobów własnych.

[10] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty rolne, opłaty wyrównawcze od cukru, cła) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25% na poczet kosztów poboru.

4. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Kontrole końcowego przeznaczenia produktów objętych niniejszym rozporządzeniem Rady będą przeprowadzane zgodnie z art. 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny.